

РАЗУМНОСТ В ПРИРОДНИТЕ ЦАРСТВА
(По Учителя)

“Човек трябва да изучава проявите на
разумността в цялата природа”
Учителя

Някои мислят, че процесите в организма са чисто механични. Те не подозират, че в организма има разумност, която ръководи не само еволюцията им, но и други техни прояви.

- разумността в минералното царство се проявява главно в правилните форми на кристалите. Тези форми са толкова правилни, че ъглите на две съседни стени са винаги с точно определени градуси, минути и секунди. В минералното царство работи подсъзнанието, най-слабата степен на проява. В по-сложните природни царства пак имаме правилни форми, само че те са изменчиви, постоянно растат и се променят.

Ще дам няколко примера за разумността в по-горните природни царства:

- Учителя казва: “Когато пониква фасул, ако има до него забит наблизко сух кол, а по-далече една зелена фиданка, то клончетата на фасула заобикалят сухия кол, отиват при зелената фиданка и се обвиват около нея. Ако няма зелена фиданка, се обвиват около сухия кол.”

Може да се наблюдава някой път в животните една разумност, която учудва. Един учен прави наблюдения над мравките. Те искали да се качат на едно дърво, на което имало много листни въшки, но на едно място на стеблото имало лепкав пръстен, който те не могли да преминат. Тогава те се върнали, почнали да носят нагоре малки песъчинки в голямо количество. Така те образували мост върху лепкавия пръстен, по който минали, за да отидат до листните въшки.

Професор Шарл Рише е правил интересни опити с пчелите. Той отива при един пчелен кошер и праща своя асистент на 500 метра с една пчела в ръка. И двамата държали часовници. Той казва на своя асистент, в едни колко си часа и минути да натиска пчелата, която държи, да я мачка. И той наблюдавал, че в същото време в кошера наставало голямо брожение, голяма суматоха. Всички пчели са разтревожени и дигат голям шум. Казва на асистента си да спре натиска върху пчелата и в кошера наставка спокойствие, тишина. Този опит се повтаря много пъти със същия резултат. Този опит говори за разумността у пчелите и за вътрешната връзка между тях. ВРЪЗКАТА СТАВА ЧРЕЗ РАДИОВЪЛНИ.

Веднаж направихме научна екскурзия с асистента Димитър Йоакимов към село Суходол, Софийско. На откритото поле видяхме умряло куче. Той обърна кучето с бастуна си и видяхме вътре множество гробари. Това са бръмбари с тъмен цвят и с няколко напречни портокалени ивици. Знае се, че гробарите се хранят с мърша и след като се нахранят, изкопават под мършата трап, в който тя пада. И след като снесат яйца в мършата, заравят я с пръст. Излюпените от яйцата личинки се хранят с мършата. От где дойдоха тези гробари при това умряло куче? Наоколо няма гробари. Може би те са дошли от няколко километра разстояние. Те са доловили посоката, гдето се намира мършата, ЧРЕЗ СПЕЦИЛАНИ РАДИОВЪЛНИ. Това е начинът, по който много жиротни се ориентират.

Ще дам друг пример за ориентация. Когто бях учител в Панагюрище, моят съсед имаше куче, от което искаше да се освободи. Той закара кучето във вързан чувал в село Дюлово, далеч 30 км от Панагюрище. След десетина дена видях пак същото куче в двора на моя съсед.

Учителя е правил разни опити за влизане в умствена връзка с животните. Тай разправя следния случай: веднаж отива на морския бряг край Варна и вижда ято чайки. Те живеят край морето и се хранят с риба. Той им казва мислено: “Идете към сушата.” Цялото ято вкупом хфръква към сушата. После им казва: “В морето има много риба. Тръгнете към морето.” И те се обръщат и отиват към морето.

Учителя разказва един случай в Търново по време на Събора. В едно дърво имало хралупа и в нея имало гнездо на оси. Едно лице запушило гнездото. Учителя бил на стотина метра от гнездото. Цяло кълбо оси отишли към него и се въртели около главата му и после отишли към гнездото. Така направили няколко пъти. Учителя прочел мислите им, че те искат той да отиде при гнездото да го отвори. Той направил това. След това вече осите не отивали при него.

Веднаж Учителя, когато се разхождал из гората, видял на открито място една змия, свита на кълбо. Той бил скрит зад дърветата. Взел един камък в ръката си и мислел да удари змията. Змията, без да го вижда, си дигнала главата и я насочила към него. Тя доловила неговата мисъл, макар и да не го виждала. Той пуснал камъка долу и змията отново си пуснала главата на земята.

Ще дам пример за влизане на човек в умствена връзка с растетие. Учителя описва опитността на един наш брат. Той отива в Борисовата градина. Сяда на една пейка. Наблизо имало дърво. По едно време един вътрешен глас му казва: "Това дърво страда, понеже стъблото му е силно стегнато с жица." Той не обърнал внимание на този глас, но понеже гласът продължил, той най-сетне казал: "Чакай да отида да видя, каво има." Отива при дървото и вижда, че наистина, стеблото му е стегнато силно, болезнено с жица. Той отвързал жицата и усеща една радост. Той приел радостта от дървото.

Водният славей обича да си пави гнездо по храстите, които растат край река. Интересно е, че като дойдат от топлите места през пролетта, някой път си правят гнездо по-ниско, а някой път – по-високо. Защо? През дъждовните лета по реката идат порои, които дигат нивото на реката. И през тези години славеите предварително си правят гнездото високо, за да не го отнесе пороят. А през сухите лета те си правят гнездото ниско, защото няма опасност от пороите. Славеите вият гнездото през май, а прииждането на пороите или тяхната липса се констатира през лятото. Славеите предварително вземат предвид, дали ще има порой през лятото или не.

Подобни случаи на предчувствие, които забелязахме във водния славей, се срещат и у други животни. Учителя разказва за един каракачанин, който искал да пътува от Бургас за Цариград, но видял, че по мостчето, което съединявало парахода с кея, много мишки от парахода бягат на сушата. Той разбрал, че това е лошо предзнаменование и не се качил на парахода. Този параход потънал по пътя.

Такива предчувствия за бъдещи събития се забелязват и при земетресение. Учителя привежда пример, как гъски, кокошки, кучета напускат масово някой път града. Още е тихо, няма никакъв лош признак, но след няколко часа иде земетресението. И когато те почнат да се връщат в града, това показва, че няма да има вече трусове.

Такива предчувствия имат и хората. Ще дам един пример: един наш брат кухпува билет, за да пътува с влака за някъде. Но когато отива на гарата, един вътрешен глас му казва да не тръгва. Той се противопоставя на този глас, като си казва, че има вече билет. Понеже вътрешният глас бил много настойчив, най-сетне той му се подчинил. И се връща у дома си. Със същия влак, с който щял да пътува, става катастрофа. Имало човешки жертви: убити, ранени. В този случай предупреждението е при будно състояние, а някой път то става на сън. Разбира се, има сънища, които се обясняват с външни причини, например ако някой е ял тежка храна и веднага ляга да спи, може да има сънища, свързани с тежестта в стомаха му. А някой път може да има кошмарни сънища, че едно чудовище го натиска по гърдите. А това може да е от сърцебиене. Или може да има сънища, свързани с по-силни впечатления, добити през деня. Обаче, освен тази категория сънища, има и такива, които са предсказателни. Ще дам един пример:

Един наш брат ще държи зрелостен изпит в гимназията, обаче бил слаб по алгебра. В навечерието на изпита сънува, че му се пада билет № 82. Конспектът по алгебра имал 120 номера. През нощта той става, проучва № 82 и пак си ляга. На сутринта пак преглежда въпросите на този номер. На изпита му се пада №82. Учениците сядат на чиновите и преглеждат билетите си. Учителят казва: "Който е готов, да излезе.". Братът излиза и отговаря много добре на първия и втория въпрос. Учителят му казва: "Иди си, няма нужда да говориш на третия въпрос". И той издържал изпита много добре.

Но тази разумност се забелязва не само във външните прояви на организма, но и вътре в неговите тъкани, в целесъобразното приспособление на тъканите. При промени в организма има целесъобразно реагиране на тъканите. Тук забелязваме чудна разумност.

Ще дам няколко примера: Ако в едно място на тялото се образува рана и са влезли микроби, там от целия организъм отиват бели кръвни телца, натрупват се големи количества и изяждат микробите. От друга страна, белите кривни телца имат свойство да се превръщат в обикновени клетки и стават по този начин материал за възстановяване на тъканите и запушване на раната.

Но някой път става друго нещо. Изобщо, организмът прибегва при разни случаи, по различен начин за възстановяване на порведената част и то винаги избира този начин, който е най-целесъобразен, бърз, сигурен и с най-малки разноски. Знае се, че клетките на кожата образуват два пласта: горен пласт от

епителни клетки и долен пласт от съединителна тъкан. При нараняване на кожата става някой път следното нещо: епителните клетки, съседни на раната, се преместват върху самата рана, покриват я напълно и образуват там нова кожа. От преместените епителни клетки по-горните си остават епителни клетки, а по-долните се променят в съединителна тъкан, за да се възстанови нормалният строеж на кожата.

Когато в организма навлязат микроби, например при заразна болест, то организмът образува вещество, което разрушава и унищожават микробите. А от друга страна белите кръвни телца и други части на тялото извършват пътуване, отиват на болното място и изяждат микробите.

Понеже при такива случаи има нужда от повече бели кръвни телца за извършване на тази работа, то **ДАЛАКЪТ И ЛИМФАТИЧНИТЕ ЖЛЕЗИ УСИЛВАТ СВОЯТА ДЕЙНОСТ И ОБРАЗУВАТ БЕЗБРОЙ БЕЛИ КРЪВНИ ТЕЛЦА**, които отиват при микробите, нападат ги и ги изяждат. Интересът е тук разумността, която се проявява в случая: далакът и лимфатичните жлези усилват своята дейност само когато се яви такава нужда.

Когато при по-дълбоко нараняване се засегнат артерии, нерви и пр., то при зарастване и заздравяване на раната се съединяват артерия с артерия, нерв с нерв и неговите млади тъкани се образуват с бързина на онези места, гдето трябва да се запълни една празнина.

Ако в кръвта има повече течност, отколкото трябва, то това е неудобно и вредно за организма. Тогава той веднага взема мерки. Излишната кръвна течност минава през стените на капилярите, отива в съседните мускули и съединителни тъкани и по този начин кръвта се освобождава от този излишък.

Обратно, ако при загуба на кръв, например при кръвотечение и пр. количеството на кръвта в организма се намали, организмът по този начин се излага на опасност и веднага взема мерки: от тъканите, които са съседни на кръвоносните съдове, през стените на капилярите преминава течност в кръвоносните съдове и по този начин нормалното количество на кръвта в организма се възстановява. От друга страна, лицето изпитва голяма жажда и водата, която изпива, отива в кръвта за същата цел. Обаче, това не е достатъчно, защото при изтичане а кръвта не е достатъчно да се влее нова течност в кръвта, защото се намалява и количеството и на кръвните телца: бели и червени. Затова организмът взема друга мярка: в известни органи се държат в резерва кръвни телца. Те излизат от тези органи и влизат в кръвта. От друга страна, костният мозък веднага усилва своята дейност в произвеждане на нови червени кръвни телца, които отиват в кръвта и довършват нейното пълно възстановяване.

Когато при удар или друга причина са повредени кожата, кръвоносните съдове, костите и пр. на едно място на тялото, то организмът се приспособява най-разумно на изменените условия: най-напред кръвта при раната се съсирва и запушва артериите със съсирения фибрин. Кръвотечението спира. Белите кръвни телца се вмъкват във вътрешността на фибрина и се превръщат в стени на артерията.

Но как да се възстанови счупената кост? Организмът взема веднага следната чудна, остроумна, целесъобразна и разумна мярка: **НЯКОИ МУСКУЛИ, КОИТО СА В СЪСЕДСТВО СЪС СЧУПЕНАТА КОСТ, СЕ ПРЕВРЪЩАТ В ХРУЩЯЛ**. Знае се, че хрущялът е предвестник на костта при зародишното развитие. После този хрущял, образуван от мускула, се превръща в кост.

Някои се опитват да обяснят всички тези целесъобразни прояви в организма по механичен начин, а именно чрез два фактора: естествен подбор и борба за съществуване. Обаче, пита се: как може по механичен начин да се обясни последният приведен пример, гдето виждаме, че мускулите се превръщат в хрущял, а полученият хрущял – после в кост? Или как ще си обясним по механичен начин горните примери, гдето при влизане на микроби в организма далакът и лимфните жлези усилват своята дейност, за да образуват голямо количество бели кръвни телца, които са нужни за унищожаване на микробите? Кое ги кара в този случай да работят усилено?

Също така, как да си обясним примера с водния славей от механично гледище? Не е възможно. Също така не може да се обяснят от механично гледище и всички останали примери, които са приведени по-горе.

Не само целесъобразността, но и самата еволюция на организмите някои искат да обяснят чрез естествен подбор и борба за съществуване. Обаче, видни биолози са направили ред опити, при които организмът реагира най-разумно и целесъобразно, гдето действието на естествения подбор е изключено. Защото, за да действа естественият подбор, се изисква много време. Искането му в много поколения, а при тези опити виждаме, че организмът за пръв път се поставя в съвсем нови условия, при които не е бил поставян никога път в живота си и при това реагира разумно, без да има време да действа естественият подбор. Ще приведа няколко такива примера:

В друга статия приведохме опита на Густав Волф с регенерация на лещата в окоето на тритона. Той изважда лещата от окоето на тритона и организмът реагира най-целесъобразно, макар и никога досега да не е имало подобен случай в живота на организма.

Ще приведа случая на Харизон със зародиша на някои опашати земноводни. Той отрязва на зародиша на земноводното задния и предния крайник и ги премества. И какво става? Предният крайник, който е поставен на мястото на задния, израства като заден крайник по форма и строеж, а задният крайник, поставен на мястото на предния, израства като преден крайник по форма и строеж. **ТОВА СТАВА, ПРЕДИ ДА ПОЧНАТ ДА ФУНКЦИОНИРАТ КРАЙНИЦИТЕ.** Трябва да се знае, че предният и задният крайник се различават. Този опит показва, че в организма има един организатор, вътрешна сила, която дирижира нещата. Това говори за разумността, която действа в организма.

Поучителен е опитът на един български професор-зоолог с морското жиротно ..., което живее в Черно море. Той изменя посоката на някой от израстъците, които излизат от тялото. Обаче, след време този израстък продължава да расте не в новата посока, но в първоначалната своя посока.

Това показва, че вътрешни разумни организаторски сили дирижират функциите на организма. Това свойство професорът е нарекъл ортотропизъм. Подобни опити със същия резултат е направил и друг български професор-ботаник с растения.

ЩОМ ВЕДНАЖ Е КОНСТАТИРАНА РАЗУМНОСТ В ГОРНИТЕ ПРИМЕРИ, ТО НЕ МОЖЕ ТАЗИ РАЗУМНОСТ ДА НЕ ДЕЙСТВУВА ВЪВ ВСИЧКИ ДРУГИ СЛУЧАИ В ЖИВОТА НА ОРГАНИЗМА. Тези примери показват, че във всички физиологични процеси в растенията, животните и човека присъства разумност и тя ги направлява.

ТЕЗИ РАЗУМНИ СИЛИ СА ОТ ОБЛАСТТА НА ПОДСЪЗНАНИЕТО И СВРЪХСЪЗНАНИЕТО. В РАЗУМНОСТТА, ПРОЯВЕНА ЧРЕЗ ПОДСЪЗНАНИЕТО, ВЗИМА УЧАСТИЕ И РЪКОВОДСТВОТО НА АНГЕЛСКАТА ЙЕРАРХИЯ.

И така, тази разумност работи не само в тъканите и във външните прояви на организма, но тя ръководи и цялата еволюция. Тя е главният фактор за еволюцията на организмите.

“Човек не знае, че за създаване на неговия организъм са работили разумни и възвишени същества и то в продължение на хиляди и милиони години.”

Светът се управлява от разумни същества. Това трябва да турим като верую в своя живот. Това нещо ние още не съзнаваме.”

Учителя

Тази разумност, която действа в природните царства, работи и в цялата природа, както видяхме в статията “Общение с природата”. Учителя казва: “Да знаем, че живеем в разумния свят. **ТОВА Е ВЕЛИКОТО И СЛАВНОТО В ЖИВОТА.** И тогава всички, които са около нас, ще разберат, че ние имаме жива вяра.”

Тогава човек ще знае, че светът не е мъртва машина вселена, а е проникната и ръководена от разумни сили. Те са от ангелската йерархия.

Като съзнаваме, че цялата природа се ръководи от разумни сили, ще имаме ново отношение към всички явления в природата и най-малкото навред ще бъде пълно за нас с висша поезия и красота.

С възхищение ще погледнем на най-малката тревичка, понеже в чудния ѝ строеж, изпълнен с мъдрост, виждаш дейността на разумността, която работи в нея. Като я погледнеш, ще се изпълниш с благоговение пред тая разумност, която прониква цялата природа и в която ние сме потопени.

Когато чуеш ударите на дъждовните капки по листата, ще издигнеш мисълта си към тия разумни сили, които ръководят атмосферните явления. Те са особен клас от ангелската йерархия.

Когато отидеш на планината, помисли за тия Напреднали Същества, които са работили милиони години, за да създадат тая чудна архитектура, която е пред очите ти.

Когато погледнеш звездите, помисли за ангелската йерархия, която ги движи в небесното пространство с непогрешима точност. **КОЙ Е ПОДТИКЪТ ЗА ТЯХНАТА ДЕЙНОСТ? Л Ю Б О В Т А!** Те искат да създадат благоприятни условия за съществата, които ги населяват.

Те работят по един Божествен план. В тяхната дейност се проявява Великото Разумно Начало, Което е в основата на цялото Битие.

Това съвпадение ще ни изпълни с неподозирана радост. Така ще се домогнем до нов източник на щастие. Учителя казва:

"Радвайте се на Слънцето, което изгрява и залязва. Радвайте се на изворите, които текат. Радвайте се на птичките, които пеят. Радвайте се на всеки човек, който ви срещне и ви се усмихне. БОГ, ИЗВОРЪТ НА ВСЯКА РАЗУМНОСТ, ГОВОРИ ЧРЕЗ ВСИЧКО ЖИВО И ВИ ПОЗДРАВЯВА".

"Една от задачите на всички хора е да направят връзка с разумността в природата."

Учителя

Това е една важна задача, която поставя Учителя на ученика и на всички други и тя има грамадно значение за подигането им в по-горна степен на развитие. Учителя казва: "Нека тревичката да бъде за тебе телефонна слушалка, рез която да се свързваме с Божествения свят, отдето идат разумните сили, които я ръководят." Чрез всички форми в природата ти можеш да направиш телефонна връзка с Божествения свят.

Зад всички физиологични процеси в организма работят разумни сили, например, сърцето работи ритмично. В ритмичното тупане на сърцето участва човешкото подсъзнание, обаче зад това подсъзнание седи ръководството на атнелската йерархия, отдето иде разумният космичен ритъм, който управлява сърцето. Учителя казва, че през сърцето минава електрическа струя, която го кара да тупа с разумния космичен ритъм. Обаче, при тревога, безпокойство и пр. нарушава се правилността на електрическата струя и на космичния ритъм и сърцето заболява.

Значи, трябва да вдигнем завесата и да видим великата разумност зад формите. Когато ти изучаваш само формите, които са около теб в природата, ти изучаваш само подвързията на книгата, а не нейното съдържание.

Винаги, когато виждаш формите, които са около теб в природата, СВЪРЖИ СЕ С РАЗУМНОСТТА, КОЯТО Е ЗАД ТЯХ. ПО ТОЗИ НАЧИН ЩЕ ИМАШ ВИНАГИ БУДНО СЪЗНАНИЕ, ще си в постоянен контакт с Бога и с Напредналите Същества. На всяка крачка формите в природата ще ти напомнят за тях. Ето един начин за влизане ВЪВ ВРЪЗКА С РАЗУМНОСТТА В ПРИРОДАТА.

Чрез тая връзка ти ще почнеш да получаваш дарове от Божествения свят. Тия дарове са : нови идеи, нова светлина, вдъхновение, любов, животворни сили, подтик да живееш за доброто и пр. ЕТО ЕДИН НАЧИН ЗА УСКОРЕНИЕ НА ЧОРЕШКАТА ЕВОЛЮЦИЯ. Тази задача, която дава Учителя, има голямо приложение в живота на ученика.